

SUBSCRIPTION RATES
 United States of America one year 60c.
 Canada, Europe & t. c. one year \$1.50

Srbobran published every Thursday at
 445 W. 22 Street, New York, N. Y.

СРВОБРАН

ПРЕТПЛАТА:
 За Сјед. Државе на годину 60 ц.
 Канаду, Европу и т. д. год. \$1.50

Србобран излази четвртаком на
 445 W. 22 Street, New York, N. Y.

СРПСКИ НАРОДНИ ЛИСТ И ОРГАН САВЕЗА СЈЕДИЊЕНИХ СРБА СЛОГА SRBOVRAN SERB NATIONAL PAPER AND THE ORGAN OF THE SERB FEDERATION „SLOGA“

Број 352. ЊУЈОРК, Њ. Ј., ЧЕТВРТАК, 7. ЈУЛА 1916. ГОДИНА 6.

ДА ЖИВИ САВЕЗ С. С. СЛОГА

Од како је сазвана ванредна конвенција једна извесна група несавесних људи приметно је огорчену борбу против Савеза Сједињених Срба Слога и против Српства у Америци. Није потребно да именујемо те људе — добро су познати целој нашој јавности и у Америци и у старом крају.

Од 1. маја ти несрећници већ су трипут ишли на суд — тужили највећу српску организацију у Америци.

Упоредо са тим иду два друга исто тако нечувена посла: страховито клеветање званичног представника краљевине Србије и безбожно нападање на Српску Народну Одбрану.

Још од зиме, од почетка на вале аустро-немачко-бугарске на Србију, ти несавесни људи не престају обасипати најнижим клеветама г. М. И. Пушина: називају га лоповом, пребацију му, да поткрада српску државу, подмећу му да шуркује са Немцима и Аустријанцима и т. д. У последње време отишли су тако далеко, да су се удружили и са плаћеним немачким листовима, да г. М. И. Пушина денунцирају код америчке владе. Пред нама стоји „Феирплеј“, и у њему налазимо једну гадну денунцијацију. Тај лист издаје један мађарски Јеврејин, неки Маркус Браун; штампана га на енглеском језику, са сврхом, да денунцира усељенике из савезничких земаља. У том броју, на 5. страни, налази се преводен део једног чланка из „Српског Дневника“ од 23. маја ове године. У том чланку „Српског Дневника“ говорено је о неумесном наметању неких наших људи који су, из прости глупости, придружили се познатој агитацији за „американизирање“. У истом чланку налази се и неколико грубих истина о

правом стању наших усељеника у Америци, али је главна била ова реченица: „Наша прва, друга и стога отаџбина је Србија.“ Маркусу Брауну превели су тај чланак ови несрећници и он га је општампао са овом примедбом: „Пред јавношћу је уредни и власник тог листа Божо Ранковић. Али тај лист је орган професора Михаила И. Пушина, великог научака и представника српске и друге словенске културе и просвећености и личног пријатеља Вудроу Вилсона, који га је пре годину дана поставио за члана Одбора за Авријативу и Државну Одбрану, упркос тога што је он Генерални Конзул Србије.“

Од тог истог доба ти несрећници воде огорчену борбу против Српске Народне Одbrane. Ранији примери из те борбе познати су нашим читаоцима, те ћемо овог пута навести најновије. Као што наши читаоци знају, чим је ванредна конвенција завршила свој посао и „Србобран“ и „Српски Дневник“ повели су живу агитацију за Видовдански Дарак. Из броја у број „Србобран“ је доносио дирљиве апеле за тај дарак. „Српски Дневник“ сваког понедељника имао је по један сличан апел. Тако се ради од 16. маја и тако ће се радити све до 28. јула ове године. — Они несрећници, уместо да се придруже тој чисто родољубивој акцији, упели су из петнижила да је омету и униште. Ево начина, на који они изводе те своје плаћене планове. Са његом протузом „бароном“ Рајчевичем, сплету једну лажску клевету против г. М. И. Пушина и г. П. Х. Павловића и оптуже их на суду, да су — украли том „барону“ 500 долара. И поводом те ниске клевете пишу ти несрећници у својој листу ово: „Пригодом

ове оптужбе за утају новца, ми за сада само желимо да поновимо оно, што смо чули од свакога нашега човека, који из краја стиже, а то је страшна оптужба, да од толико сакупљене прилога из Америке, ни једна десетина није доспјела онамо, куда је била намијењена. Па што је било, шта се догодило с толиким народним новцем? Гдје су признанице и потврде за поштану вредност прилога америчких Срба? ... Нека ово Срби широм Америке не забораве и нека свој новац не повјеравају горњим несрећницима и упропаститељима наше националне ствари у Америци.“ Дотични чланак општампао је Зотијев „Народни Лист“ и вели: „Ево што о томе изложена српска новина „Дневни Гласник“ износи.“

Наведосмо све ове ствари само ради тога, да чланови савезни схвате прави значај борбе ових несрећника против Савеза Сједињених Срба Слога. Та борба саставни је део целокупне ове срамне ортачине са Маркусом Брауном и Франком Зотијем.

Замислите, браћо и сестре, што би рекла српска јавност у старом крају оној групи несрећника, која би се дигла да судовима гони на пр. „Привредник“ или „Просвјету“?

Сам тај чин је довољан, па да на чело те групе несрећника стави жиг издајнички.

Међутим треба имати на уму и ову вначајну чињеницу, која је нарочито избила код ове треће судске парнице, што је ова несрећница подигла против Савеза Сједињених Срба Слога. Ови несрећници за ту парницу морају плаћати не обично скупе адвоате. Уа то још морају плаћати велике наднице свима сведоцима, и једне и друге странке, који су им потребни за ово суђење.

Од руд тих несрећника тај новац?

Питајте Маркуса Брауна и Франка Зотија — њихове ортаке!

Дале е те стране чланство Савеза Сједињених Срба Слога нема буде не чисто: у овој плаћеној борби против највеће српске организације у Америци није реч ни о ванредној конвенцији, није реч ни о редовној конвенцији, већ је реч о једној срамној ортачини, која се решила да оваља светло српско име у Америци и уништи сваки српски рад међу српским усељеницима у овој слободној земљи.

Када се то једном има на уму, онда је лако наћи и оружје којим ћемо поразити ову срамну ортачину и сразити врагове српске у Америци.

О томе да проговоримо неколико речи.

Ствар са судом треба да заведе најмању бригу члановима Савеза Слога. Ови несрећници излазе пред суд и тврде, да је ванредна конвенција сазвана незаконито. Било би с тим пошло и мало патезања, када не би постојао један документ који ту тужбу утони у лаж. Тај документ је једногласно донесена резолуција на Седмој Седници од 8. маја 1916., која гласи:

„Пошто је ваљаност сазива ове конвенције стављена у питање и

„Пошто је ванредна конвенција сазвана од стране главног председника на захтев од две трећине и више савезних чланова — ж. лафон — цифлиш нова, потписаних својеручно, или потписаних од стране управника и на основу резолуције од стране друштва, које су исправно достављене председнику, и

„Пошто је одбор за преглед

пуномоћи, наименован од конвенције и испитао поменуте захтеве и резолуције и известио конвенцију да су више од две трећине чланова исправно захтевали од главног председника да сазове ванредну конвенцију, и

„Пошто је сазив ове конвенције исправно обављен као што то правила Савеза наређују, и

„Пошто на основу чињеница да велики број чланова не зна читати и писати а у исто време су растурени у погледу њихова места боравка, тако да лије могуће добити личне захтеве од свакога члана посебце, то је увек било тумачено од стране чланова Савеза да параграф 4. правила Савеза, као што је тај параграф усвојен на конвенцији у Денверу, да се захтев за сазив вавредне конвенције има послати глав. председнику на писмено од стране појединих чланова, на писмено од стране тајника

да су дотична друштва уједно изгласали на својој седници у корист сазива ванредне конвенције, и

„Пошто на основу правила постоје код сваког друштва Савеза обичај и уредбе, да сваки рад, подузет од стране друштва вреди, када за тај рад на редовној сазвајој седници гласа велина присутних чланова, и да такво решење везује свакога члана дотичног друштва, па ма он био присутан или одсутан са седнице, и

„Пошто друштва која су заступљена, преко својих делегата на овој конвенцији, представљају просечно око 8000 чланова Савеза, што је више него две трећине чланова Савеза;

„То се усваја резолуција, да је ова конвенција у сваком погледу правилно сазвана и

правилно сакупљена у сагласности са параграфом 4. правила Савеза.

„Одбор: Стево Бабин, Саво Р. Јелић, Мане Момчиловић, Вељко Радојевић, Милица Шутин.“

Даље у записнику те седнице стоји ово о тој резолуцији: „Након прочитања горње Павловић предлаже, делегат Б. Божин подушире, да се горња резолуција прими у целости као што је прочитана. Председник ставља предлог на гласање и конвенција исти усваја једногласно.“

Ту је, дакле, 81 делегат, који тврди, да је ванредна конвенција сазвана законито.

А с оне стране је неколико крухобораца, који су својим несавесним радом и раскипуским вршљањем по савезној имовини изгубили своје положаје — па се сада нуде у службу свима и свакоме!

С те стране нека чланство буде мирно.

Ови несрећници и не траже, да добију Савез у своје руке, нити га могу добити. Све да судица и реши ову парницу у њихову корист, долази виши суд и они — стоје напољу, у служби тужој а не савезној. Па чак ако и виши судови реше у њихову корист, дошло би сазивање друге ванредне конвенције, која би била иста као и мајска ванредна конвенција. До тога, наравски, доћи неће. Али ми то износимо само да до кажемо како ови несрећници не могу добити никад ништа од Савеза. Они знају то врло добро, па се с те стране ничему и не надају. Они и не дају ништа на наде, већ за готов новац раде ово:

Да помогну Маркусу Брауну и Франку Зотију да убију углед званичног представника Краљевине Србије и да разоре ону

дивну зграду родољубља што су је подигле жртве и прилози српских усељеника у Америци.

То је сав њихов посао; сва жеља њихова, сва нада.

Када то знамо, браћо и сестре, знамо и начина да ометемо тај посао, да осујетимо ту жељу, ту наду порушимо:

Збијмо се у гушће редове!

Сложимо се боље него икад пре!

Крећимо на српски посао живље него икад до сада!

Савез Сједињених Срба Слога данас стоји јаче него икад пре. Погледајте на рачун, који је објављен на другом месту у овом листу: видите како чланство верно стоји уз свој савез — преко 30.000 долара послало је у савезну благајну за месец и по дана само!

И то је чланство учинило упркос свих силних клевета оних несрећника.

Ништа под овим небом не утони у лаж те несрећнике као ове хладне, ове свете бројке!

Тако продужите, браћо и сестре, и даље, па се не бојте за наш лични Савез Сједињених Срба Слогу.

А знајте даље, да над нашим Савезом бди човек, који је седам година свога рада уложио у њега и који је и сад и увек ће бити готов да се свим својим силама бори за Савез Сједињених Срба Слога!

Него крените, браћо и сестре, на остали посао наш, на посао око сабирања прилога за ослободнице наше, њихове свете жртве — сирочад и удовице.

Не дајте да бриге за оно што нам је у Америци угуше бриге за оно што нам је у Србији!

За то: Напред још увек са Видовданским Дарком!

М. Јевтић.

ЈАРАНИ.
Ј. Веселиновић.

Одменила је снају. Наложу ватру и помете кућу. Кад се Смиља дигла, све је било у своје реду...

— Ти већ будна, Каравиље?
 — Будна.
 — Па си ме одменила?
 — Ја.
 — Цвете моје! — рече Смиља, на прире и пољуби је, али се сва трже као да је гуја уједла.

— Ти сва гориш!... рече. Да ниси болесна? ...
 — Нисам!... Да ми је да идем куда... да радим штогод.
 — рече Мирка.
 Смиља је поглади по коси.

— Нешто јест! рече.
 А Мирци на једанпут ударше сузе...
 — Шта је, Каравиље, шта је?...
 А весело дете зајеца, па поче крити главу у недра снајича... Смиља се насмеши... Досетила се свему. Њеном погледу не умакоше ни она ни Мирко јуче... Али је упита, шале ли се:
 — Да ти није ко младе дирао?... Немој плакати, цвете моје, немој!... Зна твоја снајица шта је то!... Да Бог да ми за другу болест и не сазнала! Слатка је то болест!... И ја сам ти, грло моје, од ње боловала, па сам онда најсрећнија била!... А јел?
 — А?... питала је она кријући дубље главу у недра њенина...

— Да те није ражало прно око Голубово?
 И Смиља је Мирка звала Голубом.
 Она је лутала.
 — Не плачи, срце моје, не плачи!... Твоја ће те снајица све удесити!... Ходи да ти полижем те се умиј, да те не виде уплакану.
 И Мирка је послуша и уми се.
 Смиља је пожилова по једним обрашчићима на њих стаде љубити.
 — Каравиље моје!... Нежа јабуке коју не нагризу!... И ове не јабуке мушки зуби нагристи... Дај Боже да им слатко буде!...
 Мирка се оте из њена наручја и побегне.
 4.
 Кад наступе летњи радови

истрошила би се најјача снага која ради 16 сати дневно. За то је наш народ ип римио и светкује летње светнике. Ту ти је Прокоп, Блага и Огњена Марија, Летњи Св. Арханђео, Св. Пантелија и т. д.
 И у те се дане по нешто при вређује: људи обилазе њиву и храну, жене среде не средне послове зупне, али не излази на пољске радове.
 Па, као год недељом и црквеним празницима, тако и у дане тих свечаних излази младеж у коло, па се ту мало прошали и игра...
 Ваш на Прокоп игра коло на прекрсту а Мирка стала са Смиљом да гледа. Док ето ти пред њу Крмана Маркишевића, газдинског сина и кевиле сеоског.
 — Што се ти, Мирка, не у-

хвати у коло? — рече он и поведе да је ухвати за руку.
 Мирка склони руку, па, заруменивши, рече:
 — Нека ме!
 — Хајде са мном!
 — Нека, не ву!
 — Шта не леш, хајде! — рече он, докопа је за руку и повуче.
 — Ено ти твоје Стајке, па с њом играј, а њу остави! — рече му Смиља, па поведе да помогне Мирци да се отме.
 — Волим ја ове пишарице! — рече он, на уштину Мирку за образ.
 У тај пар пострте па удари главачко у јенде...
 Мирко није могао више гледати чуда својим очима, кад виде да Крман Мирку уштину. Он се пусти из кола, па, као бесомучан јурну и гурну

ва... Онда стаде крај Мирке и испри се, а око му је севало пламеном.
 Крман се диже па полети на њ; али га Мирко сачека, па му приши длан за образ тако, да остале свих пет прста на образу... Крман јекну од бола и дочепа се...
 Али се смети момчад око њих те их раздвоји.
 — Вала, показашу ти! — рече му Мирка.
 — Ја теби показаш! — вели Мирко.
 — Пашћеш ми шака!
 — Вала, да ми би да те сад пропустим кроз руке, па пошто јел?... Зар ја с њом копам и жањем, а ти да штипаш, јел?
 — Тако јел!... Тако јел!...
 Они Крманови почеше пре бацити Крману, а он се пра

ва:
 — Па кад је његова што ни је с њом, него је пустио!... Од куд ја знам, да је она његова девојка?... Ја мислим, кад сама стоји, да нема момка на сам хтео да се пропалим!
 — Па покушај срепу!... виче Мирко.
 Али момчад гракну те их притиша. Стева Игњатов, први момак у селу, приђе му, па га потапша по рамену.
 — Јак си ка земља, а оштар ка' кремен!... Ходи да играмо! Свирај, Мило!...
 Свирао свирну, они се ухватише у коло. Смиља нагера Мирку те се ухвати до Мирка. Игра Мирко земље не додира. Право му као да је град освојио. Погледа Мирку, а она спустила трепавице и само чујеш како звече „струке“ на врату.

SRBOBRAN

SERB WEEKLY

Published by

SERBIAN EDUCATIONAL AND BENEVOLENT FUND OF SERB FEDERATION „SLOGA“

443 West 22nd Street New York, N. Y.

Business Manager: M. I. Pupin, 443 W. 22nd St., New York, N. Y. TELEPHONE: CHELSEA 6008.

Entered as second-class matter at the Post Office of New York, N. Y., under the act of March 3, 1879.

Прошла недеља на разбоју

Лондон, 16. јула 1916.

Најважнија ствар код енгле...

До сада је на западном фронту...

Али ова борба у Пикардији...

До сада су савезници имали...

Што значи овај потхват.

Прошле недеље приметило се...

Сврши се игра, коло се пусти...

Последњих дана почели су се...

Први напад у Пикардији обухватио је линију од 16 миља...

У четвртак прошле недеље савезнички заповедници су дошли до тога да је било потребно да ублаже притисак у правцу на исток и запад.

Прошлог понедељника почели су своје нападе. У току борбе прве недеље они су брзо избили до линије која се савија око Белва-ан-Сантер, брда 97 и Хема; Хем се налази на северној страни реке Сома.

За нападе у правцу Бери и Барле брдо 97 било је од неопходне вредности, те се ту убрзо развише љути сукоби.

доведоше јака појачања, али ипак нису могли одбранити Барле од Француза. Овај мали за сеок био је попрштне страховитих борба прса у прса. Два пута су Французи били избачени, али су се два пута повратили натраг. Изгледа, да су Немци на крају били срећнији, јер се Французи сада налазе на искрајцима села и покушавају да га заопколе, при чему су боље среће. Војни стручњаци држе, да Французи морају овде поћи напред пре но што се и надати могу да преују ону миљу, која их раздваја од Перона.

Енглези прелазе у напад.

Енглези нису били до четвртка готови да преују у напад на својој страни клина. Против њих на свакој тачки било је више Немаца него против Француза, те нису могли тако брзо напредовати. Осим тога, у почетку, они нису били у стању да очисте земљиште у истој мери, у којој су то Французи учинили. Јаки немачки положаји били су остављени у појединим усецима у фронту и то се морало очистити пре но што се предузео нови општи напад.

Скоро читава седмица протекла је у овим појединачним сукобима, од којих су најважнији били сукоби око Овилерса, Мамез-шуме, Конталмезона и шуме Трон. Средином седмице постигнути су у Овилерсу, Мамез-шуми и Конталмезону и шуми Трон довољни успеси да се преује у напад на целој страни клина.

Овилерс и Тиепвал били су до данас велика сметња за даље продирање. Напад припремљен у Овилерсу изведен у петак изјутра, донео је Енглезима један део Овилерса. Завој око тога места није знатно исправљен, али су даље на исток постигнути знатни успеси.

Бацајући велике силе у борбу између Конталмезона и шуме Трон, први енглески талас ушао је у Базантен-ле-Гран и Лонгевал. Базантен-ле-Пит је био освојен и изгубљен два пута, али на крају је остао у рукама енглеским. Први пут од првих дана ратовања на овој страни, енглеска коњица узела је учешћа у овим борбама. Последњих дана коњица је учествовала врло живо у борбама на целој линији при јуришима; што сведочи да је овде на неким местима борба изнесена на чисто поље. Највећи успех постигнут је у околини

Лонгевала. Ту се врло скоро могу очекивати врло важни догађаји, јер не из тог села почети операције пут Бонома.

Мета савезничких заповедника

Не може се очекивати да ће у овим борбама генерали Хег и Фош покушати да издвоје и разоре већа одељења немачке војске. Њихова тактика не иде за том сврхом и ако неки војни стручњаци то тврде. Изузев битке код Таненбурга у целом овом рату није било тако великих успешних заобилазних покрета. Али Енглези у Лонгевалу налазе се у таквом положају, да, уз мало више борбе, могу нагнати Немце да напусте своју линију од Овилерса до Гомкура или допи у исту опасност у којој су били Французи у Бетинкуру западно од реке Меза. Французи су били принуђени да напусте свој фронт, када су били у сличном положају, у коме се налазе Немци данас на овом делу фронта.

Мало више северноисточно од Лонгевала налази се једна онижа коса, која је раније била пошумљена. Са те косе гледа се на висораван Бопом и она господари друмом Бопом-Алберт и свима утврђењима у Тиепвалу и Позьерсу. Енглези сада држе ту косу. Када су прошли Лонгевал, Енглези су пошли уз ту косу и у петак после подне отерали Немце са ње на другу страну. Чим су били готови с тим, Енглези су почели изводити своју артиљерију на ту косу и њом ће они затворити Немцима пут у троуглу Тиепвал-Овилерс-Позьерс. Одатле је Бопом удаљен за 6 миља, али је врло вероватно, да ће Енглези током ове седмице отворити топовску ватру на то значајно место. А Бопом и Перон главна су мета ове офанзиве за сада.

Услови повољни.

На целом фронту од Ноаја-на до мора услови су врло повољни за савезнике. Тешко је тачно одредити колике су бројне силе у овој циновској борби, али су сви изгледи да у Пикардији има 500.000 Немаца. Савезнички је број бар два пута већи. Ова околност помаже савезницима, да врше нападе на већем растојању и спречавају Немце да са других тачака доводе појачања на тачке непосредно угрожене — на Соми; што сведочи да је овде на неким местима борба изнесена на чисто поље. Највећи успех постигнут је у околини

реде веће офанзиве чим приме те до Немци на којој страни почињу слабити. За то се у позадини држе читаве војске, готове да сваког часа јурну на ослабљене немачке положаје.

Борбе на руском фронту.

Упоредо са овим борбама на западу Руси стално нападају са великом силом у Волхинуји. Претпрошле седмице постигли су Руси знатне успехе северно од Припета. Прошле недеље пренели су они своју главну борбу на фронт према Ковелу. Главна им је сврха била да прикују војске Принца Леополда и маршала фон Хинденбурга за положаје да не би слали већа одељења да појачају линије у Галицији. И у томе су Руси потпуно успели.

У уторак прошле седмице развила се једна велика битка дуж реке Стокхода управо на западу према Јуцку. Ту реку утврдили су Немци и Аустријанци необично јако да им служи као заштита Ковелу и Владициру Волинском. На Стиму више Јуцка Руси су бацили Аустријанце из јаких положаја. Одатле се борба пренела на реку Стокход и та се и даље води.

Ковел је необично значајно утврђење у аустро-немачком одбранбеном плану. Он је северни кључ за Јавов и Источну Галицију. Све докле он не буде освојен и докле одатле Руси не поју за Јавов, сви руски покушаји са југа доводиће у

већу опасност саме Русе него Аустријанце. Разуме се, ако дотле потпуно не клоне аустро-немачка одбрана на Стрипи, о чему се још не може говорити. Пре рата Ковел је био знатна железничка станица на железници Брест-Литовск-Киев. Из Ковела је ишла друга железница за Владимир Волински. Ту се у исто време завршава и једини добар друм у овом крају Русије — онај који води западно преко долине Буга за Колм.

Када су прошлог лета Аустријанци и Немци освојили овај крај, подигли су једну одличну железницу и њоме везали Владимира Волински са аустријском војном железницом у Галицији. Та железница долази из Сокала. Даље су од те главне железнице подигнуте друге мање, које воде за фронт. Између њих подигнута је читавих саобраћајна мрежа. Без тих железница не би били Аустро-Немци у стању да Русима пруже онакав отпор какав пружају сада код Стокхода.

Када Руси једном сломију тај отпор на Стокходу и ују у Ковел, на њиховој страни биће корист од тих путева и ако не Аустријанци порушати железничке пруге. Тевтони ће се без сумње са свом силом борити да сачувају Ковел. А када падне Ковел у руске руке, не само да ће изгубити своје положаје у Галицији, већ ће се морати повлачити и на северном фронту чак до Њемена.

ЗВЕНИЧНИ ГЛАСНИК

ПРИМИТАК НОВЦА ОД 17. ЈУНА ДО 1. ЈУЛА 1916.

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes entries like Чикаго, Ил. \$338.65, Њујорк, Њ. Ј. 149.90, Вилмердинг, Па. 130.85, Лед Сити, С. Д. 126.95, Јос Анделс, Кал. 780.80, Даксон, Кал. 255.10, Топопах, Нев. 469.20, Ст. Кеирвил, О. 32.60, Галвестон, Текс. 87.45, Вилмердинг, Па. 100.00, Ред Јоџ, Монт. 134.90, Ст. Паул, Мин. 117.10, Филаделфија, Па. 30.00, Со. Чикаго, Ил. 249.05, Јонгвуд, Па. 65.20, Фарел, Па. 204.20, Со. Чикаго, Ил. 85.00, Денвер, Коло. 140.75, В. Хаутен, Њ. М. 107.45, Мидвил, Јута 213.20, Јакавана, Њ. Ј. 287.20, Рак Спринг, Вајо. 97.10

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes entries like Тринидад, Коло. 29.15, Барбертон, О. 165.15, Бинг. Кањон, Јута 189.85, Бјут, Монтана 205.65, Могил, Нев. 144.15, Кивани, Ил. 103.45, Ист Чикаго, Инд. 35.05, Калумет, Мич. 85.95, Детроит, Мич. 90.75, Портланд, Оре. 140.30, Хемонд, Инд. 85.75, Мг. Олив, Ил. 100.00, Сисеро, Ил. 113.30, Хибинг, Мин. 200.60, Гарфилд, Јута 107.00, Феирбан, Па. 99.20, Рапсон, Коло. 62.50, Ст. Јуис, Мо. 166.90, Со. Бенд, Инд. 143.40, Тул, Јута 47.15, Окланд, Кал. 89.60, Колумбус, О. 56.30, В. Дулут, Мин. 200.80, Бриет, Ваш. 137.60, Норвудвил, Ајова 24.75, Клинтон, Инд. 277.60

Table with 2 columns: Name and Amount. Includes entries like Вудлаун, Па. 460.70, Сисеро, Ил. 87.20, Блер Стешон, Па. 150.55, В. Дулут, Мин. 32.90, Кеноша, Вис. 43.15, Вирџинија, Мин. 124.25, Росланд, Б. К. 12.40, Метал. Фолс, Ваш. 104.10, Лебанон, Па. 43.05, Бинг. Кањон, Јута 279.00, Њу Дулут, Мин. 10.00, Баидел, Па. 154.20, Ди Калб, Ил. 92.70, Хазелтон, Па. 20.75, Инд. Харбор, Инд. 107.10, Вал, Па. 21.30, Со. Чикаго, Ил. 236.00, Голдфилд, Нев. 44.35, Милвоки, Вис. 81.30, Миниполис, Мин. 69.30, Супериор, Вис. 38.45, Милвоки, Вис. 108.05, Пеориа, Ил. 100.40, Детроит, Мич. 172.10, Гери, Инд. В. В. 29.20, Дигју, Ил. 25.05, Варднер, Ајдахо 46.30, Етна, Инд. 60.75, Ајронвуд, Мич. 149.00, Конвеи, Па. 90.75, Зиглер, Ил. 208.95, Дамсон, Њ. М. 31.80, Камбрија, Вајо. 44.35, Тургл Крик, Па. 27.90, Индианаполис, Инд. 22.50, Мидланд, Па. 48.55, Арнолд, Па. 27.55, И. Ст. Јуис, Ил. 35.40, Монтфилд, О. 15.15, Калумет, Мин. 54.15, Брит. Биџ, Б. К. 147.40, Јузон, Па. 36.45, Ја Сел, Ил. 18.20, Гилберт, Мин. 46.95, Фарел, Па. 149.25, Буно, Аласка 55.15, Детроит, Мич. 78.65, Флинт, Мич. 33.50, Ливингстон, Вис. 63.45, Коллинвуд, Мич. 56.45, Рут, Нев. 23.45, Џонстаун, Па. 118.10, Бјуканон, Мич. 29.85, С. Бетлехем, Па. 42.00, Претплате на Србобран 1.00, Кирјаја 240.00, Србобрана 1,189.42, \$13,315.92

Новац примљен од 15. маја до 16. јуна 1916. \$17,735.46

Укупно \$31,051.38

Савез Сјед. Срба Слога

Гл. Тајник: Душан Трипчевић.

— А ево: Мирка и Анока могу бити другарице!

— Могу!...

— Од тога часа постаје побратими или „карде“, како се обично у селу зову. Шта ли су њих двојица ноћи пребродили. И колико су лома направили, — о томе би се могле читаве приче приповедати...

— Играли су до сунчеве смираја. А у сунчев смирај кренуше се кући. Мирко је поносио корачао поред Мирке... Осееао се и већи и снажнији. А она се осевала, поред њега, као у неком закљону, слободна а сигурна од свачијег настргаја...

— Мирка седне крај ње, удева јој конац у иглу, а доста пута и сама крпи... И мајка Миркова јој тада прича о свему; и какве је нарави који у кући и какав је ред, и како треба

услужити, и како се коме одазвати... Па јој је онда прича да о своме младовању, о своме свекру и свекрви, који су били врло људиве нарави...

— Дан им прође у разговору... Мирка је све слушала. Она је и пре знала кућу Степанову, али, сад је зна са дна до врха; зна нарав сваком чељадету, зна чиме се коме може умилити, а чиме га може разљутити, зна све...

— Али што се тек Мирковој нарави привикала!... Доста јој беше да га само погледа, па да види је л' љутит, и ли весео. Из ока му је душу читала... Знала је шта воли а шта мрзи. Из најпре то није знала. Учине каку детињску лудорију. — То више немој радити! — Што? — Не волим! — Добро, не ћу!...

Доцније се пожурила да му у душу завири... И пре би своје косе одрезала, пре би своје очи ископала, него што би њему на жао учинила!...

— Прође зима, прође пролеће, прође лето, па дође јесен... Једнога јутра рече Степан Андрији: — Ја велим да је све „зрело“.

— „Зрело“!... Зна твоју кућу ка' и моју!... Зна вам нарав свима, а пазе се — са зрело је!... — Па кад велиш? — пита Степан. — Кад ти хоћеш! — Ја велим: у суботу која прва дође. — Добро... Тога вечера се у обема кулама нешто договараше. Ни Мирко ни Мирка нису знали ништа о томе. Само се зачуди-

ше кад сутрадан Илинка Мирка, а Смиља Мирку припиташе: да л' би овај хтео Мирку узети, а ова за Мирка попи. Одговор је био — разуме се — повољан.

— У суботу око заранка Степан дозвола Мирку у своју собу. — Дела да се обучеш. Рад сам ти просити ову нашу коњу.

— А Мирко изиде из собе у неком чудном расположењу... Вече се спушта, а Степан позвао суседа чича Миљу и Раду Гојковића, па ови засели у авлији на ракијају. — Хоћемо ли? — пита Степан. — Време је, вала! — виче чича Миља. — Па да идемо... Јело!... Зовни Мирка! Је л' тамо спремно?... — Све је готово. И кренуше се.

— На капији Андријиној дочекаше их укућани.

— Добро вече! — Бог ти помого! — Јесте л' ради гостима? — Добрим свакад!... Хајте у кућу. Присветли дијете... Уђоше у гостинску собу. — Све намештено и чисто. Намештена и друга совра и гости седоше за совру, ама на соври ништа не беше сем сланика са сољу.

— Па... како здравље? — Добро, Богу хвала. — Како на дому? — Оно је паметна девојка... Од ње имаш шта „спримити“! Јес' разумела? — Јесам. — Сутра немо већ на рад... Сад се више нећемо туђити једно од другог... А кад доу свечаници, ми немо свуда заједно... Да ти знаш само, какви сам ја љаво!... Мртва

ИЗДАТАН од 15. маја до 30. јуна 1916.

Осакатнине: Симо Татушић, др. 81 \$400.00 Раде Јурић др. бр. 121 400.00 Јошо Човић 234 400.00 Ђуро Поткоњак 121 200.00 Никола Чепрић 17 50.00 Ђуро Ковачевић 187 50.00 Отправнине: Мане Кнежевић 121 225.00 Стеван Миловић 75 50.00 Операције и болне потпоре: Ис. Х. Осаловић 102 100.00 Васа Рафаиловић 113 100.00 Симо Зелић 148 100.00 Мика Карановић 157 100.00 Иван Томић 185 100.00 Маре Радучић 187 100.00 Коста Божало 188 100.00 Алекса Ботић 203 100.00 Анђелија Мирић 256 100.00 Јован Радучић 256 100.00 Ђорђе Опачић 129 100.00 Милија Вуликић 22 75.00 Милош Божанић 68 75.00 Пана Мраковић 81 75.00 Миле Рончевић 151 75.00 Јандре Балаћ 186 75.00 Петар Богдановић 237 75.00 Тодор Ђеловић 246 75.00 Шпиро Мирчета 246 75.00 Лазо Ђурић 259 75.00 Милан Богдановић 264 75.00 Ђуро Ваљак 269 75.00 Васа Добовић 12 55.00 Перо Милановић 3 50.00 Ката Кричковић 47 50.00 Милка Цигаровић 47 50.00 Стоја Косановић 160 50.00 Никола Тепић 237 50.00 Војин Милојевић 1 35.00 Пера Рашовић 10 35.00 Максим Дурсан 11 35.00 Душан Жерајић 134 35.00 Лука Кулојевић 237 35.00 Живко Тадић 271 35.00 Мирко Комненовић 11 90.00 Никола Степановић 35 90.00 Пок. М. М. Богдановић др. бр. 198 90.00 Божо Гламошија 49 90.00 Стево Загорац 68 90.00 Алекса Ковачевић 76 90.00 Новак Чановић 133 90.00 Ана Станековић 160 90.00 Васиљ Кнежевић 17 60.00 Милија Вуликић 22 60.00 Томо Беадер 64 60.00 Драго Радовић 88 60.00 Богдан Лазаревић 90 60.00 Пок. Цвјети Ференчаковић, др. бр. 178 60.00 Ђуре Ивановић 183 60.00 Лазар Јочић 247 60.00 Младен Чуровић 254 60.00 Анђелија Мирић 256 60.00 Васиљ Старовић 1 30.00 Рито Витковић 3 30.00 Симо Вукаловић 10 30.00 Вујо Врзић 33 30.00 Томо Божичковић 81 30.00 Аврам Прибичевић 81 30.00

Буде Станић 107 30.00 Пава Павијевић 116 30.00 Јанко Оленић 151 30.00 Саво Јакшић 203 30.00 Марко Гушић 203 30.00 Ђорђе Петровић 247 30.00 Осмртнине: Мирко Добин др. бр. 1 део 44.00 Ђока Мијатовић 64 део 125.00 Ђорђе Перовић 247 део 342.10 Секуле Мијатовић 17 800.00 Никита Ђ. Дракулић 123, део 250.00 Тото Чонтра 8 део 196.50 Миле М. Богдановић 198, део 550.00 Никола О. Стијачић 17 део 16.20 Илија Радаковић 22 део 184.00 Роза Цветићанин 123 део 250.00 Лука Перић 85, део 288.40 Павле Томашевић 257 део 185.85 Илија Бијелић 193 део 150.00 Љуба Тодоровић 2, део 400.00

СВОТЕ ОДОБРЕНЕ НА КОНВЕНЦИЈИ

Савеза, одржаној 1. до 12. маја 1916., у Њујорку. Илија Јелић др. 90 \$1500.00 Миљо Хркаловић 79 800.00 Михаило Бојовић 93 800.00 Владо Татомиров 117 700.00 Јово Жигић 5 400.00 Никодим Стојаковић 7 400.00 Божо Глогошија 49 400.00 Јован Булаић 158 400.00 Обрад Бабић 3 300.00 Ђуро Самарчић 15 300.00 Стеван Богдановић 198 300.00 Петар Балучковић 201 300.00 Божо Вишњевац 134 275.00 Милан Јерковић 157 200.00 М. Трбојевић 231 200.00 Петар Зековић 10 165.00 Мане Радочај 5 150.00 Јово Илић 85 185.00 Прока Левнаић 90 150.00 Саво Почурица 113 150.00 Миле Вукелић 172 150.00 Лука Вукослаовић 29 100.00 Стево Вуксановић 5 100.00 Никола Петровић 193 100.00 Обрен Рупар 203 100.00 Милан Баић 216 100.00 Ивица Јурусовић 90 90.00 Раде Јурић 121 90.00 Симо Вишњић 254 90.00 Шпиро Брајковић 75 75.00 Марјан Вујачић 76 75.00 Марко Вуксановић 5 75.00 Сава Поповић 93 75.00 Томо Галовић 99 75.00 Ђ-ва Илије Бијелић 193 60.00 Миле Маодуш 90 55.00

Миле Петровић 7 50.00 Јово Плењаш 59 50.00 Милица Симоновић 76 50.00 Перо Пејаковић 93 50.00 Ђуро Милић 121 50.00 Павле Бољановић 134 50.00 Ђуро Ковачевић 187 50.00 Илија Илибачић 172 40.00 Јово Јелић 216 30.00 Перо Комненовић 12 25.00 Јово Светлица 226 25.00 Благоје Милошевић 3 20.00

Остали издатци:

Трошкови Ш. Конвенције, одржане у Њујорку, од 1. до 12. маја 1916. \$12,778.28 Плата гл. тајнику од 15. маја до 1. јуна 62.50 Плата гл. рачуновође од 15. маја до 1. јуна 50.00 Канцеларијске набавке до 1. маја 1916. 53.20 Канцеларијске набавке од 15. маја до 30. јуна 108.78 Трошкови чланова Управ. Одбора 61.00 Годишњап ристојба држав. Колорадо 50.00 Бондови за Гл. Подпредседника и Гл. Тајника 25.00 Телефон, телеграми, експр. и т. д. 133.47 За златне сав. знакове 337.50 3000 кожних кесица за чланске исказнице 206.10 За пром. чекова за мај 19.69 Из Културног и Добр. Фонда: Шпиро Хуталаровићу, чл. др. бр. 150, по решењу конвенције 400.00 Плата ценитору од 1. јан. до 30. јуна 1916. 390.00 Оправке куће 165.42 Словенском Усељу. Дому, 2. половину, одређ. на Денв. Конвенцији 250.00 Слов. Усељу. Дому за ери избеглице стан и храна 161.30 Штампанье, уређивање, експедиција и поштарина Србобрана од 26. јан. до 1. јуна 1916. 2,246.98 Депозит за поштарину, која је раније плаћана по трећој класи поштанских повластица, и који је пре извесног времена повраћен савезној благајни, што се види из рачуна примитака 1,189.42 Поправци штампарије до 1. маја 1916. 20.00 Укупно \$38,325.69 Савез Сједињених Срба Слога Гл. Тајник: Душан Трипчевић.

СРБИ И СРПКИЊЕ, КОД СВАКЕ ПРИЛИКЕ НЕ ЗАБОРАВТЕ НА СРПСКУ СИРОЧАД.

— Батли, Бога ми!... А, вала ни Андрија није лоше. — Како лоше!... То је једна кућа!... — Да је и мени моју тако удомити! — уздише Пелка Јевтина. — Ј’ој сестро, и мени! — Срећнија нег’ тежа! — Срећнија!... Тако свет; а они к’о голубови!... Ни шта мисле, ни шта брину... Ако је радни дан, они су једно до другог. Надмећу се које ће брже и боље посао урадити. Кад дође „уја“ а они се склопе под један хлад, па разговарају, хвале и диве се једно другом. Ако ли је празник или свечаност, њих се двоје загрле, па одоше у њиве и пашњаке, смеју се, натпевају, причају; диве се свему што виде, јер им је све љубичасто пред очима... Ако су прела или вршидбе,

САВЕЗ СЛОГА УВЕЛИЧАВА СЕ.

Поред великог броја нових чланова, који стижу свакодневно у савезну писарну предесно у савезну писарну преко друштвара Савезних, оснивају се такође и нови огранци савезни. Тако бивше самостално друштво „Омогош“ у Галвестону, Тексас, сјединило се је са тамо већ постојећим друштвом „Св. Сава“ под заједничким именом „Св. Сава Оногошт“. У Шарпсвил, Па., основано је ново друштво под именом „Модерна Србија“. Наша нова браћа потпуно су схватили значај и сигурност наше „Слоге“ и ми их дочекујемо са оним истим поверењем и искреношћу којим нам они тако одано приступају. Кад сваки Србин приступи у српску заједницу, чини троје: осигурава себе и своје; ствара нашу јаку српску снагу у овој туђини, која ће бити заштитник појединцу и целини и чини своју српску дужност. За то: у српско коло, Србине брате!

НАЗНАЊЕ.

Члановима С. Д. Д. „Нови Пазар“ бр. 247 СССС. у Абердину, Ваш., као и свој браћи изван седишта друштва, ставља се до знања следеће решење, усвојено на редовној седници, одржаној 2. јула о. г. 1. Сваки члан без разлике старости плаћаће друштву по \$2.25 месечно. Од ове своте ће се слати Савезу расписи а оста так остаје друштво за благајни. 2. Сваки члан чекаће се за уплату 2 месеца, за које ће време имати право на болну потпору. Трећи месец шаље се члану опомена и не уплати ли свој дуг, биће брисан из друштва и Савеза. 3. Сваки болесни члан имаће болне потпоре за прву седмицу \$5.— а за више као и до сада \$1.— дневно. Сва ова решења ступају у креспот 1. јула о. г. и молимо чланове да их љубом до знања и да се по њима равнају. Т. Н. Јовановић, председник. А. Н. Ђурић, тајник.

ПОСВЕТА БАРЈАКА.

Срп. Д. Д. „Пар Лазар“ бр. 281. СССС. у Данстону, Па. позива сву браћу Србе, Хрвате и

остаде Словене на посвету барјака, које ће се обавити 23. јула о. г. Такође позивамо нашу браћу оближња друштва и то СССС. из Јунгвуда, Па., Вил мердинга, Па., Питебурга, Па. да дођу и да нам увеличају нашу свечаност. Друштва, која желе учествовати, нека то изволе писмено унапред јавити на адресу:

Петар Кекић, 308 McCaughy St. Johnstown, Pa.

Такођер нека нам јаве тачно време, кад долазе, јер их желимо дочекати на станици са глазбом.

У 8.30 пре подне друштво Цар Лазар биће постројено пред клубом Цара Лазара да прими под барјацима заклетву. После тога друштво се креће да дочека друга друштва. После сви одлазе у цркву Св. Николе, где ће се обавити чин посвете барјака. После посвете поступиће се према наређењу друштвеног председника.

Н. П. Кончар, тајник. П. Р. Кекић, рачуновођа.

СУСПЕНДИРАНА ДРУШТВА.

На прошлој седници Управ. Одбора суспендирана су ради неуплате следећа друштва: — „Св. Сава“ бр. 184, Чисхолм, Мин., — „Св. Ђорђе“ бр. 232 Ајртон, Мин., — „Нап. А. Сеферовић“ бр. 273, Гери, Инд.

Ако поменута друштва не уплате своју дуговину Савезу до 1. августа ове год., биће за увек брисана из Савеза Слоге.

ЈАВНА БЛАГОДАРНОСТ.

Са овим одајемо најтоплију захвалност госп. Васи Ђ. Меди говићу, који нам је бесплатно дао на расположење своју дворану за наше редовне седнице. Овим чином доказује поменути господин своју искрену љубав према своме роду и осећај старог српског родољубља.

Ми му кличемо: хвала и живео! Бизби, Ариз., 29. јуна 1916 За Југословен. Нар. Одбрану УПРАВА.

ПОЗИВ.

Позивају се чланови друштва „Адам Прибичевић и др.“ бр. 49 С. С. С. Слога, да неизоставно дођу на седницу, која ће се одржати дне 23. јула т. г. у дворани Вебер Хол 2600

ПРОМЕНА АДРЕСЕ. Молим управу савезног органа Србобрана, да ми измени адресу. Моја СТАРА адреса била је: Име и презиме... Број баксе, или број куће и улица... Град и држава... Моја НОВА адреса гласи: Име и презиме... Број баксе, или број куће и улица... Град и држава... Друштво... број... Ко год мења адресу, нека тачно испуни горњу листу и као овај оглас пререже и пошаље на управу Србобрана на адресу: СРБОБРАН 443 W. 22 Street NEW YORK, N. Y.

Сарах Ст., С. С. Питебург, Па. На прошлој седници је било решено, да ће се иста дана одржати пикник, али то је постало немогуће, те ће се за то држати редовна седница. Ово нарочито јављамо члановима, који су дочули за тај пикник, да се равнати знају. Друштвена Управа

ТУЖНА ВЕСТ.

Овим јављамо свој браћи тужну вест, да је наш брат Стево Шалундрија настрадао 30. јуна о. г. у летак у вече, идући кући из Места Фридом, Па. Налетом аутомобила задобио је такође озледе, да је након два сата у болници преминуо.

Осетан је то губитак за нас, јер је покојник био ваљан друг и брат у сваком погледу и исправан члан нашега друштва и Савеза. Осим тога у покојнику куцало је срце, које је смело љубило свој род, мило Српство своје. Мислио је да се ускоро поврати у ослободену домовину своју, али неумољива смрт не даде да му се жеља испуни.

Сахрана је обављена по друштву 2. о. м. Покојник оставља иза себе у домовини супругу са троје деце а оде у Америци једнога брата и два брата стричевића. Сматрамо за дужност да се захвалимо члановима друштва „Св. Иван Крститељ“ Х. Н. З. бр. 540 из Копвеј, Па. те члановима друштва „Св. Никола“ бр. 238 С. С. С. С. из Фридома, Па., као и браћи друштва „Југовићи“ С. П. С. С. из Фридома, Па., и свој браћи из Конвеја и околице, који дођоше да са својим учешћем увеличају жалосну поворку и нашег брата испратише до вечне куће. Такође нека је хвала браћи Ђорђе Јанковићу и Мили Јањанину, који над гробом покојником изговореше неколико дирљивих речи. Надаље захваљујемо браћи радницима, који положише венац на гроб покојника.

Ожаловљеној родбини покојника овој нека је наше искрено саучешће у њиховој жалости. А теби, брате Стево, нека је лака ова туђа гроба земља и вечна ти памјат. Ожаловљено Срп. Д. Д. „Св. Никола“ бр. 252, С. С. С. С., Конвеј, Па. Раде Миликић, председ. Милан Богојевић, тајник.

СРБИ У КОЛУМБУСУ, О.

Поштовани госп. уреднице! Молимо вас најлепше, да би ово неколко редава донели у нашем листу, за што вам унапред много благодаримо. Овадана браћа, чланови Српске Народне Одbrane уз припомену Срп. Добр. Друштва „Св. Никола“, одјел бр. 144 Савеза Слога, послали су до сада \$1000 Српској Народној Одбрани у Њујорк. Има доста браће у нашој колонији, која се није зарежала осећајима патриотизма, а који би могли много прилагати. У нашем одбору Срп. Нар. Одbrane имамо 34 чланова, који редовно сваког месеца плаћају улог од \$1.00, те смо у могућности да сваког месеца приложимо по \$34.00. Осим тога састадо смо се на Видовдан и на нашој седници сакуписмо своју од \$167.50, као Видовдански Дарак за Срп. Ратничку Сирочад. Приложите следећ: По \$30. 50 Срп. Д. Д. „Св. Никола“ бр. 144 С. С. С. Слога, по \$11.00 Раде Затецало, по \$10.00 Илија Целина, по \$5.00 М. Ј. Влаисављевић, Јован Поповић, Вујо Студен, Миле Баић, Јово Јовић, Сава Цвијановић, Васо Бурсаћ, Јанко Шаша, Васо Тодоровић, Ђуро Милић, Мане Буало, Раде Кеца, Мане Вуковић, Никола Комадина, Јанко Кесић, по \$3.00 Никола Рапаић, Раде Гргић, Милан Веселић, Симо Војводић, Мане Цветићанин, Илија Грубић, по \$2.00 Алекса Вуковић, Стево Илић, Шпиро Ђорђевић, Милош Пешут, Добре Цветићанин, Илија Боровица, Ил. Прица, Илија Комадина, Мане Дракулић. По \$1.00 Драже Рапаић, Којо Крнега, Миле Свилар, Никола Опачић, по 50ц. Милка Н. Прица и Деца Јове Поповића. Са српским поздравом Српска Народна Одбрана Колумбус, О.

уста умем насмијати!... Зорли ћемо се водити!... Памет да ти стане, како ћемо се водити! — Каравиљо!... Хајде једаред! — Ево ме, ево!... — Чекај, снахо мало! — Чекала бих ја сву ноћ, Голубе, али је мајка може потражити. — Онда иди!... Али, сутра ћемо разговарати. Лаку ноћ! — Лаку ноћ, Голубе!... 5. Љубило се момче и девојче... Они мисле нико их не гледа, Ал их гледа цветак на ливади, Па он каза овци разбудници. Овца каза својему овчару, Овчар каза у пољу ратару, Ратар каза својој ручконоши, Ручконоша свему селу каза... И тако се прокљувати тајна... Али то пева песма двоје мла

дих, који се воде а крију. Мелу тим, Мирко и Мирка нису крили да се пази и јарана. — Још тога вечера Смиља и Јела објавише обема кућама, т. ј. женама у кући, шта је било „на крсту“... И у обе куће био је примљен добро тај глас. Жене су говориле: — Па и прилика је! — И одрасли су заједно! — А и куће се знају. — Не морамо се мучити са непознатим пријатељима!... Степан и Андрија само се смешкају. Веле: — Добро је! — Ја боље не тражим! — Вала ни ја! Прије ми уз кућу, ракија добра, а има се, вала, чим и брк омастити!... А у селу опет: — Батли овај Степан!... Он не тумара и не тражи вила око туђих њива!... Ту му је, ка’ у кући!...

они су једно до другог. Шала ни лепа и људна... Нико ни је смео вој окорне рећи, јер је Мирко сматрао да је то њему речено; а сви су добро знали, да се није лако извући из Миркових и Стевиних шака. И нешто што се бојали њих двојице, нешто што баш и у самом обичају лежи, тек ни један младић у селу не смеде ни наружити ни по преко погледа ти Мирку, као девојку, која свога момка има... Дакле, Мирко се бринуо о Мирци. Али и она се бринула да умости прво његовим у кући па онда њему. Шта пута приђе Миркова мајка к плоту, што раздваја авлије њихове, па тек викне: — Мирко! — Чујем! — Хвала Богу!... Чича Митар сео у зачеље, до њега Степан, до Степана Мир-

ко а до Мирка рада. Чича Митар води реч. Он је био, онако, човек, који је те ствари разумео. — Лепа јесен! — рече он. — Лепа. — И годинца би добра! — Јест, вала... — Није добра, него предобра! И онда почеше о другим још стварима, све тако о којечему. Добар су сат тако седели. Обичај је, да их домаћи — пре свршеног посла — ничим не послуже... Чича Митар, или како су га у селу звали, чича Мића — једнако је зановетао. Најзад додија и њему. — Ама, домаћине и брате! — рече. Ти нас не питаш, а опет ми ти не казујемо што смо дошли. — Ја, збиља! — рече Андрија. — Па које добро? — Добро, брате, ако Бог да!

ПАЖЊА ЧИТАОЦИМА! Све прилоге за Српски Црвени Крст, или за Српску Народну Одбрану, треба слати на: Prof. M. I. PUPIN 443 W. 22 St. New York, N. Y.

